

Bilag til bet. o. lovf. vedr. Centre for Videregående Uddannelse m.v.

Spørgsmål 9:

Vil ministeren redegøre for, hvilke typer institutioner, der i England, Sverige, Norge, Tyskland og USA kan benytte titlen »University College«, og hvilke kriterier disse institutioner opfylder, idet Rektorkollegiet anfører, at titlen i udlandet angiver, at institutionen er knyttet til et bestemt universitet og ikke bruges om helt selvstændige institutioner, jf. L 196 – bilag 5?

Svar:

I England er universitetstitlen ikke længere reserveret videregående uddannelsesinstitutioner, der både har forskning og undervisning. Udover universitetsbetegnelsen bruger England i dag også collegebetegnelsen for ca. 60 institutioner. Nogle colleges tildeler grader (inden for både forskning og undervisning), mens andres udbud af uddannelse valideres af et universitet eller nationalt akkrediteringsorgan. Eksempler på fagområder er: Kunst og design, dans og drama, landbrug, sygepleje. Læruddannelsen er en hovedaktivitet for en række colleges.

Amerikanske videregående uddannelsesinstitutioner er præget af særdeles stor diversifikation. Uddannelsesinstitutionerne klassificeres efter den højeste grad, som de er autoriserede til at tildele. Den primære klassifikation er derfor baseret på, hvorvidt der er tale om »Undergraduate Study« eller »Graduate Study«. I den amerikanske sprogbrug er »College« knyttet til videregående uddannelsesinstitutioner, der fortrinsvis udbyder uddannelse til bachelorniveauet, og »universitet« anvendes om såvel videregående uddannelsesinstitutioner med som uden forskning.

De fleste lande anvender de gængse amerikanske/engelske betegnelser for videregående uddannelsesinstitutioner, når de skal oversættes til engelsk. I de fleste europæiske lande med binære videregående uddannelsessystemer indgår »university« i den engelske betegnelse for erhvervs- og professionsrettede videregående uddannelsesinstitutioner. Norge og Sverige bruger betegnelsen »University College« om deres »Høgskoler«. De er professions- og erhvervsrettede videregående uddannelsesinstitutioner ligesom CVU'erne. I Tyskland, Østrig, Liechtenstein og Schweiz bruges betegnelsen »University of Applied Sciences« om »Fachhochschulen«.

Spørgsmål 18:

Har ministeren fået nogen tilkendegivelser om, at næste generation af sammenlægninger betinges af, at en partner ikke kræver en studiebestyrelse?

Svar:

Nej, det har jeg ikke. Jeg ved dog, at man diskuterede spørgsmålet i Esbjerg ud fra den betragtning, at fusionen ville medføre et stort antal studiebestyrelser (6). Jeg er orienteret om, at man nu ønsker at bevare alle studiebestyrelser efter fusionen, og det accepterer jeg fuldt ud.

Spørgsmål 19:

Hvilke udefrakommende opfordringer har ministeren modtaget til at fremsætte dette lovforslag, der ophæver pligten til at oprette studiebestyrelser? Ministeren bedes i givet fald sende disse til udvalget.

Svar:

Jeg har modtaget en henvendelse fra Børne- & Kulturchefforeningen, der opfordrer mig til via en lovændring at skabe sikkerhed om CVU'ernes mulighed for at udvikle sig. Jeg har endvidere modtaget henvendelse fra MVU-rådet, der finder det nødvendigt at overveje tiltag, der kan sikre en fortsat positiv udvikling af CVU-strukturen blandt andet på baggrund af en analyse af, om der er tilstrækkeligt regelgrundlag til sikring af en konsolidering af CVU-strukturen.

Jeg vedlægger disse henvendelser til udvalgets orientering og henviser også til høringssvarene fra arbejdstager- og lønmodtagerorganisationer.

Endelig minder jeg om, at BUPL på vegne af Børne- & Kulturchefforeningen, Danmarks Lærerforening, KL, Amsrådsforeningen og SL tidligere har haft foretræde for uddannelsesudvalget (Alm. del – bilag 99) for at få iværksat konkrete politiske initiativer, som kan få udviklingen af CVU-strukturen på rette spor.

Spørgsmål 21:

Vil ministeren lave en skematisk opstilling over de nugældende regler for studiebestyrelser beføjelser og reglerne for studiebestyrelser beføjelser efter lovforslagets eventuelle vedtagelse?